

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

به نام خداوند رحمتگر مهربان
وَالنَّازِعَاتِ غَرْقًا ﴿١﴾

فولادوند: سوگند به فرشتگانی که [از کافران] به سختی جان ستانند

مکارم: سوگند به فرشتگانی که ارواح مجرمان را به شدت از بدنهایشان بر می‌کشند!

وَالنَّاشِطَاتِ نَشْطًا ﴿٢﴾

فولادوند: و به فرشتگانی که جان [مؤمنان] را به آرامی گیرند

مکارم: و فرشتگانی که ارواح مؤمنان را با مدارا و نشاط جدا می‌سازند.

وَالسَّابِحَاتِ سَبْحًا ﴿٣﴾

فولادوند: و به فرشتگانی که [در دریای بی‌مانند] شناکان شناورند

مکارم: و سوگند به فرشتگانی که در اجرای فرمان الهی با سرعت حرکت می‌کنند.

فَالسَّابِقَاتِ سَبْقًا ﴿٤﴾

فولادوند: پس در پیشی گرفتن [در فرمان خدا] سبقت‌گیرنده‌اند

مکارم: و سپس بر یکدیگر سبقت می‌گیرند

فَالْمُدَبِّرَاتِ أَمْرًا ﴿٥﴾

فولادوند: و کار [بندگان] را تدبیر می‌کنند

مکارم: و آنها که امور را تدبیر

يَوْمَ تَرْجُفُ الرَّاجِفَةُ ﴿٦﴾

فولادوند: آن روز که لرزنده بلرزد

مکارم: در آن روز که زلزله‌های وحشتناک همه چیز را به لرزه در می‌آورند.

تَتَّبِعَهَا الرَّادِفَةُ ﴿٧﴾

فولادوند: و از پی آن لرزه‌ای [دگر] افتد

مکارم: و به دنبال آن حادثه دومین (صیحه عظیم) رخ می‌دهد.

قُلُوبٌ يَوْمَئِذٍ وَاجِفَةٌ ﴿٨﴾

فولادوند: در آن روز دل‌هایی سخت هراسانند
مکارم: دل‌هایی در آن روز سخت مضطرب است.

أَبْصَارُهَا خَاشِعَةٌ ﴿٩﴾

فولادوند: دیدگان آنها فرو افتاده

مکارم: و چشم‌های آنان از شدت ترس فرو افتاده!

يَقُولُونَ أَئِنَّا لَمَرُدُّوْنَ فِي الْحَافِرَةِ ﴿١٠﴾

فولادوند: گویند آیا [باز] ما به [مغاک] زمین برمی‌گردیم

مکارم: (ولی امروز) می‌گویند: آیا ما به زندگی مجدد

أَئِذَا كُنَّا عِظَامًا نَّخِرَةً ﴿١١﴾

فولادوند: آیا وقتی ما استخوان‌ریزه‌های پوسیده شدیم [زندگی را از سر می‌گیریم]

مکارم: آیا هنگامی که استخوان‌های پوسیده ای شدیم (ممکن است زنده شویم؟).

قَالُوا تِلْكَ إِذًا كَرَّةٌ خَاسِرَةٌ ﴿١٢﴾

فولادوند: [و با خود] گویند در این صورت این برگشتی زیان‌آور است

مکارم: می‌گویند اگر قیامتی در کار باشد بازگشتی است زیان‌بار!

فَإِنَّمَا هِيَ زَجْرَةٌ وَاحِدَةٌ ﴿١٣﴾

فولادوند: [ولی] در حقیقت آن [بازگشت بسته به] يك فریاد است [و بس]

مکارم: ولی این بازگشت تنها با يك صیحه عظیم واقع می‌شود.

فَإِذَا هُمْ بِالسَّاهِرَةِ ﴿١٤﴾

فولادوند: و بناگاه آنان در زمین هموار خواهند بود

مکارم: ناگهان همگی بر عرصه زمین ظاهر می‌شوند.

هَلْ أَتَاكَ حَدِيثُ مُوسَى ﴿١٥﴾

فولادوند: آیا سرگذشت موسی بر تو آمد

مکارم: آیا داستان موسی به تو رسیده است؟

إِذْ نَادَاهُ رَبُّهُ بِالْوَادِ الْمُقَدَّسِ طُوًى ﴿١٦﴾

فولادوند: آنگاه که پروردگارش او را در وادی مقدس طوی ندا درداد
مکارم: در آن هنگام که پروردگارش او را در سرزمین مقدس طوی صدا زد و گفت:

اَذْهَبْ إِلَىٰ فِرْعَوْنَ إِنَّهُ طَغَىٰ ﴿١٧﴾

فولادوند: به سوی فرعون برو که وی سر برداشته است

مکارم: به سوی فرعون برو که طغیان کرده است

فَقُلْ هَلْ لَّكَ إِلَٰهٍ أَن تَزَكَّىٰ ﴿١٨﴾

فولادوند: و بگو آیا سر آن داری که به پاکیزگی گرای

مکارم: و به او بگو: آیا می‌خواهی پاکیزه شوی؟

وَأَهْدِيكَ إِلَىٰ رَبِّكَ فَتَخْشَىٰ ﴿١٩﴾

فولادوند: و تو را به سوی پروردگارت راه نمایم تا پروا بداری

مکارم: و من تو را به سوی پروردگارت هدایت کنم تا از او بترسی (و خلاف نکنی).

فَأَرَاهُ الْآيَةَ الْكُبْرَىٰ ﴿٢٠﴾

فولادوند: پس معجزه بزرگ [خود] را بدو نمود

مکارم: سپس موسی معجزه بزرگ را به او نشان داد.

فَكَذَّبَ وَعَصَىٰ ﴿٢١﴾

فولادوند: و [لی فرعون] تکذیب نمود و عصیان کرد

مکارم: اما او تکذیب کرد و عصیان نمود.

ثُمَّ أَدْبَرَ يَسْعَىٰ ﴿٢٢﴾

فولادوند: سپس پشت کرد [و] به کوشش برخاست

مکارم: سپس پشت کرد و پیوسته (برای محو آیین موسی) تلاش نمود.

فَحَشَرَ فَنَادَىٰ ﴿٢٣﴾

فولادوند: و گروهی را فراهم آورد [و] ندا درداد

مکارم: و ساحران را جمع کرد و مردم را دعوت نمود.

فَقَالَ أَنَا رَبُّكُمُ الْأَعْلَىٰ ﴿٢٤﴾

فولادوند: و گفت پروردگار بزرگتر شما منم

مکارم: و گفت من پروردگار بزرگ شما هستم!

فَأَخَذَهُ اللَّهُ نَكَالَ الْآخِرَةِ وَالْأُولَى ﴿٢٥﴾

فولادوند: و خدا [هم] او را به کیفر دنیا و آخرت گرفتار کرد

مکارم: لذا خداوند او را به عذاب آخرت و دنیا گرفتار ساخت.

إِنَّ فِي ذَلِكَ لَعِبْرَةً لِّمَن يَخْشَى ﴿٢٦﴾

فولادوند: در حقیقت برای هر کس که [از خدا] بترسد در این [ماجرا] عبرتی است

مکارم: در این عبرتی است برای کسانی که خدا ترسند.

أَأَنْتُمْ أَشَدُّ خَلْقًا أَمْ السَّمَاءُ بَنَاهَا ﴿٢٧﴾

فولادوند: آیا آفرینش شما دشوارتر است یا آسمانی که [او] آن را برپا کرده است

مکارم: آیا آفرینش شما (بعد از مرگ) مشکل تر است یا آفرینش آسمانی که خداوند بنا نهاد؟!

رَفَعَ سَمَكَهَا فَسَوَّاهَا ﴿٢٨﴾

فولادوند: سقفش را برافراشت و آن را [به اندازه معین] درست کرد

مکارم: سقف آن را برافراشته و آن را منظم ساخت.

وَأَغْطَشَ لَيْلَهَا وَأَخْرَجَ ضُحَاهَا ﴿٢٩﴾

فولادوند: و شبش را تیره و روزش را آشکار گردانید

مکارم: و شبش را تاریک و روزش را آشکار نمود.

وَالْأَرْضَ بَعْدَ ذَلِكَ دَحَاهَا ﴿٣٠﴾

فولادوند: و پس از آن زمین را با غلتانیدن گسترده

مکارم: و زمین را بعد از آن گسترش داد.

أَخْرَجَ مِنْهَا مَاءَهَا وَمَرْعَاهَا ﴿٣١﴾

فولادوند: آبش و چراگاهش را از آن بیرون آورد

مکارم: آبش خارج کرد و چراگاهش را آماده ساخت

وَالْجِبَالَ أَرْسَاهَا ﴿٣٢﴾

فولادوند: و کوهها را لنگر آن گردانید

مکارم: و کوهها را ثابت و محکم نمود.

﴿۳۳﴾ مَتَاعًا لَّكُمْ وَلِأَنْعَامِكُمْ

فولادوند: [تا وسیله] استفاده برای شما و دامهایتان باشد

مکارم: همه اینها برای بهره گیری شما و چهارپایان شما است.

﴿۳۴﴾ فَإِذَا جَاءَتِ الطَّامَّةُ الْكُبْرَى

فولادوند: پس آنگاه که آن هنگامه بزرگ دررسد

مکارم: هنگامی که آن حادثه بزرگ رخ دهد.

﴿۳۵﴾ يَوْمَ يَتَذَكَّرُ الْإِنْسَانُ مَا سَعَى

فولادوند: [آن] روز است که انسان آنچه را که در پی آن کوشیده است به یاد آورد

مکارم: در آن روز انسان به یاد کوششهایش می‌افتد.

﴿۳۶﴾ وَبُرْزَتِ الْجَحِيمِ لِمَنْ يَرَى

فولادوند: و جهنم برای هر که ببیند آشکار گردد

مکارم: و جهنم برای هر بیننده‌ای آشکار می‌گردد.

﴿۳۷﴾ فَأَمَّا مَنْ طَعَى

فولادوند: اما هر که طغیان کرد

مکارم: اما آن کسی که طغیان کرده،

﴿۳۸﴾ وَآثَرَ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا

فولادوند: و زندگی پست دنیا را برگزید

مکارم: و زندگی دنیا را مقدم داشته،

﴿۳۹﴾ فَإِنَّ الْجَحِيمَ هِيَ الْمَأْوَى

فولادوند: پس جایگاه او همان آتش است

مکارم: مسلماً دوزخ جایگاه او است.

﴿۴۰﴾ وَأَمَّا مَنْ خَافَ مَقَامَ رَبِّهِ وَنَهَى النَّفْسَ عَنِ الْهَوَى

فولادوند: و اما کسی که از ایستادن در برابر پروردگارش هراسید و نفس خود را از هوس باز داشت
مکارم: و آن کس که از مقام پروردگارش خائف بوده و نفس را از هوی باز داشته.

فَإِنَّ الْجَنَّةَ هِيَ الْمَأْوَى ﴿٤١﴾

فولادوند: پس جایگاه او همان بهشت است
مکارم: بهشت جایگاه او است.

يَسْأَلُونَكَ عَنِ السَّاعَةِ أَيَّانَ مُرْسَاهَا ﴿٤٢﴾

فولادوند: در باره رستاخیز از تو می‌پرسند که فرارسیدنش چه وقت است
مکارم: از تو درباره قیامت سؤال می‌کنند که در چه زمانی واقع می‌شود؟

فِيمَ أَنْتَ مِنْ ذِكْرَاهَا ﴿٤٣﴾

فولادوند: تو را چه به گفتگو در آن
مکارم: تو را با یادآوری این سخن چه کار؟

إِلَىٰ رَبِّكَ مُنْتَهَاهَا ﴿٤٤﴾

فولادوند: علم آن با پروردگار تو است
مکارم: انتهای آن به سوی پروردگار تو است.

إِنَّمَا أَنْتَ مُنذِرٌ مَّن يَخْشَاهَا ﴿٤٥﴾

فولادوند: تو فقط کسی را که از آن می‌ترسد هشدار می‌دهی
مکارم: کار تو فقط انذار کردن کسانی است که از آن می‌ترسند.

كَأَنَّهُمْ يَوْمَ يَرَوْنَهَا لَمْ يَلْبَثُوا إِلَّا عَشِيَّةً أَوْ ضُحَاهَا ﴿٤٦﴾

فولادوند: روزی که آن را می‌بینند گویی که آنان جز شبی یا روزی درنگ نکرده‌اند

مکارم: آنها در آن روز که قیام قیامت را می‌بینند چنین احساس می‌کنند که گویی توقف آنها (در دنیا و برزخ) جز عصر گاهی یا صبحگاهی بیشتر نبوده است.